

Sygn. akt XVII *AmA 168/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Hanna Kulesza**

Protokolant: sekretarz sądowa Irmina Bartochowska

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2015 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania **D. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania D. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T. od Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 25 października 2013 roku, nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od D. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Hanna Kulesza

Sygn. akt: XVII AmA 168/13

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 25 października 2013 r. wydał decyzję nr (...), mocą której na podstawie art. 107 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz.331 ze zm.) – dalej ustawy okik - nałożył na D. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T. karę pieniężną w wysokości **4 235** (słownie: cztery tysiące dwieście trzydzieści pięć) złotych, co stanowi równowartość 1036 euro, tj. 4 euro za każdy dzień zwłoki poczynając od dnia 15 stycznia 2012r. do dnia 1 października 2012 r. włącznie , w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr (...) wydanej w dniu 26 września 2011r., płatną do budżetu państwa.

W punkcie drugim decyzji Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy okik obciążył ww. przedsiębiorcę kosztami postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr (...) wydanej w dniu 26 września 2011, i zobowiązał D. S. do zwrotu kwoty **17,20 zł** w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji.

(decyzja k. 4 verte , akt sądowych)

W odwołaniu od powyższej decyzji powód- D. S., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T. , wniósł o jej zmianę w części poprzez nałożenie kary pieniężnej do 1000 zł , względnie o jej uchylenie w całości, w tym

zasądzenie kosztów postępowania sądowego. Ponadto wniósł o dopuszczenie dowodu z przesłuchania powoda D. S. na okoliczność sytuacji finansowej, dochodów za 2012r., zeznania rocznego PIT za 2012r.

Decyzji zarzucono:

1. sprzeczność istotnych ustaleń Prezesa UOKiK z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 k.p.c w zw. z art. 84 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez dokonanie oceny dowodów w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego, w sposób niewszechstronny, z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów w odniesieniu do zeznania rocznego PIT za 2012r. D. S. poprzez uznanie, że kara pieniężną w kwocie 4235 zł jest adekwatna do stwierdzonych przewinień jak i możliwości finansowych skarżącego oraz przez uznanie, że okres 3 miesięcy biorąc pod uwagę techniczne i logistyczne możliwości powoda winien w zupełności wystarczyć do zmiany wzorca umów zamieszczonego na stronie internetowej oraz do wysłania propozycji aneksów, podczas gdy zebrane w sprawie dowody prowadzą do odmiennych wniosków;

2. naruszenie art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, poprzez nieuwzględnienie okoliczności naruszenia przepisów ustawy przy wymierzaniu kary pieniężnej wobec skarżącego, w postaci braku szkody doznanej przez konsumentów wskutek zwłoki z wykonaniem zaleceń z decyzji Prezesa UOKiK Nr (...) z 26 września 2011r

(odwołanie k. 10 – 14 akt sądowych)

W odpowiedzi na odwołanie w dniu 24 lutego 2014 r. (data stempla pocztowego) pozwany Prezes UOKiK wniósł o oddalenie odwołania w całości podtrzymując swoją dotychczasową argumentację zaprezentowaną w decyzji, w tym o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych

(odpowiedź k. 22 – 24 akt sądowych)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. S. jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T. w zakresie sprzedaży detalicznej towarów.

/zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 9 akt adm./

Decyzją Nr (...) z dnia 26 września 2011r. wydaną na podstawie art. 27 ust 1 i 2 oraz 26 ust 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes UOKiK

w pkt. **I** uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie D. S. polegające na bezprawnym zamieszczeniu we wzorcu umowy pod nazwą „Umowa Sprzedaży” postanowienia, które narusza art. 2 ust 1 i 2 ustawy z dnia 2 marca 2000r.o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny(Dz. U Nr 271 poz. 22 ze zm.) o treści „Ze względu na to iż Materac (...)jest sprowadzany z Korei Południowej przez Firmę (...) co się wiąże z dużymi kosztami przywozu”, „oświadczam iż w przypadku rezygnacji lub złamania zobowiązań wynikających z umowy będę zobowiązany/a pokryć koszt w wysokości 30% ceny stałej materaca nefrytowego” **i stwierdził zaniechanie stosowania tej praktyki z dniem 1 września 2010r.**

W punkcie **II** uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie D. S. polegające na zaniechaniu umieszczenia w umowach zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umowy pn. „Umowa sprzedaży” informacji o prawie odstąpienia od umowy w terminie 10 dni oraz bezprawnym zaniechaniu wręczania konsumentom wzoru oświadczenia odstąpienia od umowy, z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy oraz adresem zamieszkania (siedziby), co jest sprzeczne z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 2 marca 2000r.o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności

za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny(Dz. U Nr 271 poz. 22 ze zm.) **i stwierdził zaniechanie stosowania tej praktyki z dniem 1 września 2010r.**

W pkt. **III** uznał za praktykę, o której mowa w art. 24 ust 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów , działanie D. S. polegające na zaniechaniu umieszczenia w umowach zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umowy o nazwie „Ogólne Warunki Gwarancji”(dotyczy wyrobów wełnianych)) informacji, iż „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową” - co jest sprzeczne z art. 13ust.4 ustawy z dnia 27 lipca 2002r.o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego i **zobowiązał D. S. do zaniechania stosowania praktyki.**

W pkt **IV** nałożył na D. S. środek usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w postaci obowiązku przedstawienia konsumentom w terminie trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji propozycji aneksów mających doprowadzić do zgodności z prawem treści umów zawartych w oparciu o kwestionowane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wzorce w zakresie naruszeń określonych w punktach I i II sentencji decyzji .

/dowód decyzja nr (...) z dnia 26 września 2011r. k. 16-25 akt administracyjnych/

Ww. decyzja uzyskała walor prawomocności w dniu 14 października 2011r.

/okoliczność bezsporna/

Prezes UOKiK pod sygn. akt (...)przeprowadził postępowanie wyjaśniające mające na celu kontrolę wykonania decyzji z dnia 26 września 2011r..

W związku z dokonanymi ustaleniami , dniu 21 lutego 2013r. Prezes UOKiK wszczął na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy oklik postępowanie z urzędu w sprawie nałożenie kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę w związku :

1. ze zwłoką, co najmniej 259 dni, w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr (...) z dnia 26 września 2011r. w zakresie nakazu wyrażonego w pkt III sentencji tej decyzji,
2. ze zwłoką, co najmniej 259 dni, w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr (...) z dnia 26 września 2011r. w zakresie nałożonego środka usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów wyrażonego w pkt IV sentencji decyzji.

/dowód postanowienie k. 1 akt administracyjnych/

D. S. w dniu 14 maja 2012r. wprowadził na stronie internetowej zmianę do stosowanego wzorca umowy „Ogólne Warunki Gwarancji (dotyczy wyrobów wełnianych),” stosowanego w obrocie z konsumentami, przez umieszczenie zapisu o treści: „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”, oraz zmienił treść umów zawartych przed 14 maja 2012r. o ww. zapis, poprzez przesłanie konsumentom w dniu 01 października 2012r. aneksów zmieniających.

/okoliczność bezsporna/

Z dniem 01 października 2012r. D. S. usunął skutki praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w stosunku do umów zawartych do dnia 10 września 2010r. przez przesłanie aneksu zmieniającego, w którym uchylono postanowienia o treści: „Ze względu na to iż Materac (...)jest sprowadzany z Korei Południowej przez Firmę (...) co się wiąże z dużymi kosztami przywozu”, „oświadczam iż w przypadku rezygnacji lub złamania zobowiązań wynikających z umowy będę zobowiązany/a pokryć koszt w wysokości 30% ceny stałej materaca nefrytowego” i dodano następujące postanowienie : „ Kupujący ma prawo do odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni od daty zawarcia umowy.

Do niniejszej umowy dołączono wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy sprzedaży, które otrzymuje kupujący z chwilą jej zawarcia”.

/okoliczność bezsporna /

D. S. uzyskał w roku 2012r. przychód wysokości (...)zł.

/dowód: zeznanie podatkowe przedsiębiorcy k. 32-34 akt administracyjnych, informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w T. k. 36-38 akt administracyjnych./

Powyżej opisany stan faktyczny, jako nie sporny, został ustalony przez Sąd w oparciu o ww. dowody, których wiarygodność nie budziła zastrzeżeń.

Sąd Okręgowy- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Stosownie do treści art. 107 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę , w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10 000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji wydanej między innymi na podstawie art. 26 tej ustawy.

Co do zasady kary ,o których mowa w art. 107 ustawy oklik mają przymusić przedsiębiorców do należytego wykonania orzeczeń wydawanych w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów. Funkcją tych kar jest również oddziaływanie represyjne i prewencyjne , mają bowiem zapobiegać nieterminowemu wykonywaniu orzeczeń Prezesa Urzędu i wyroków sądowych a także mogą stanowić formę represji za opóźnienie w wykonaniu orzeczenia czy wyroku.

Powód nie kwestionował poczynionych ustaleń faktycznych w sprawie, w zakresie daty – 1 października 2012r. - zaniechania stosowania postanowienia we wzorcu umowy „Ogólne Warunki Umowy Gwarancji (dotyczy wyrobów wełnianych)” sprzecznego z treścią ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U. Nr 22,poz. 271 ze zm.) (w ramach obowiązku określonego w sentencji punktu III decyzji (...)), jak również daty – 1 października 2012r. - usunięcia skutków bezprawnego naruszenia ww. ustawy w stosunku do umów zawartych w obrocie z konsumentami do dnia 1 września 2010r. (w ramach obowiązku określonego w sentencji punkcie IV decyzji (...)). Zatem nie kwestionował daty 1 października 2012r. przyjętej przez pozwanego jako data wykonania obowiązków nałożonych decyzją (...).

W odwołaniu od decyzji powód zakwestionował , aby trzymiesięczny okres był wystarczający , przy uwzględnieniu indywidualnej sytuacji powoda , do zmiany wzorca umów zamieszczonego na stronie internetowej oraz do wysłania propozycji aneksów.

W pierwszej kolejności Sąd stwierdza , że wskazany w decyzji z 2011r. okres trzech miesięcy na usunięcie skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w zakresie naruszeń określonych w punktach I i II decyzji nie podlega ocenie w niniejszym postępowaniu . Zarzut ten mógł być rozpoznawany w ramach odwołania od decyzji o stwierdzenie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów , która nie została zaskarżona.

Zasadą jest ,że o powstaniu obowiązku wykonania orzeczeń , o których mowa w art. 107 ustawy można mówić, gdy są one prawomocne. Decyzja (...) uprawomocniła się w dniu 14 października 2011r., co spowodowało powstanie po stronie powoda obowiązku dostosowania swojego zachowania do nakazów z niej wynikających w okresie wskazanym w teźże decyzji tj. w okresie trzech miesięcy od jej uprawomocnienia się .

W świetle powyższych ustaleń należy stwierdzić , iż Prezes UOKiK prawidłowo przyjął w zaskarżonej decyzji , że zwłoka w wykonaniu decyzji (...), jakiej dopuścił się powód obejmowała okres od dnia 15 stycznia 2012r do 01 października 2012r. i wyniosła 259 dni.

W orzecznictwie przyjmuje się (patrz -wyrok SN III SK 51/12) , że warunkiem nałożenia kary w celu przymuszenia jest istnienie winy po stronie przedsiębiorcy. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK przyjął , że okres trzech miesięcy , biorąc pod uwagę możliwości logistyczne i techniczne powoda (prowadzenie jednoosobowej działalności , niezatrudnianie pracowników) , jest okresem wystarczającym do zmiany wzorca zamieszczonego na stronie internetowej i wysłanie 120 propozycji zawarcia aneksów do umów . Sąd zgadza się z taką oceną zważywszy ,ze powód nie wykazał aby po jego stronie wystąpiły nadzwyczajne obiektywne okoliczności uniemożliwiające mu dochowanie terminu określonego w decyzji. W ocenie Sądu powyższe wskazuje , że powodowi można zarzucić niedochowanie należytej staranności we właściwej organizacji pracy a zarzucone mu działanie ma charakter zawiniony.

Sąd podziela ocenę pozwanego co do zasady tj. wykazania zwłoki w wykonaniu obowiązków nałożonych prawomocną decyzją , obejmującej okres 259 dni, jak również co do ustalonego wymiaru kary za stwierdzone naruszenie.

W ocenie Sądu wymiar nałożonej kary jest adekwatny zarówno do stwierdzonych naruszeń jak i możliwości finansowych powoda. Prawidłowo Prezes ocenił działania powoda jako opieszale i pozbawione woli niezwłocznego dostosowania się do nakazu wynikającego z treści prawomocnej decyzji.

Ustalony wymiar kary na 4 euro za każdy dzień zwłoki (według kursu euro ustalonego na podstawie art. 5 ustawy okik) spełnia swą funkcję represyjną ponieważ ma być dolegliwością dla naruszydiciela jak i funkcję prewencyjną, gdyż jej nałożenie ma przeciwdziałać wystąpieniu podobnych opieszłości w wykonaniu nałożonych obowiązków, co leży w interesie publicznym. Przy czym kara ta mieści się w dolnych granicach zagrożenia ustawowego.

Odnośnie zarzutu nieuwzględnienia sytuacji finansowej powoda przy ustaleniu wymiaru nałożonej kary Sąd stwierdził ,że twierdzenia powoda pozostały gołosłowne, gdyż nie złożył on w postępowaniu administracyjnym a także przed sądem żadnych dowodów z dokumentów wskazujących na jego złą sytuację finansową. Z tych względów Sąd oddalił wniosek powoda o przesłuchanie powoda na okoliczność sytuacji finansowej , dochodów za 2012r oraz zeznania PIT za 2012r. W ocenie Sądu prawidłowym było dokonanie przez Prezesa oceny sytuacji finansowej powoda na podstawie analizy zeznania podatkowego za 2012rok

Biorąc powyższe pod uwagę na mocy art. 479^{31a} § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie powoda ponieważ nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 108 § 1 k.p.c., obciążając nimi w całości powoda stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Zgodnie z art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c. do kosztów tych zaliczono koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360 zł określonej w § 14 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 ze zm.).

SSO Hanna Kulesza